

Mūsų Pastogė

XVII metai. Nr. 29 (898)

1966 — Lietuvių Jaunimo Metai —

liepos 25 d.

Registered at the G.P.O. Sydney for transmission by post as a Newspaper.

SPECIALIAI MŪSŲ PASTOGEI

Kaip pavyko Jaun. Kongresas

BENDRAS ŽVILGSNIS Į J. KONGRESO DARBUS

Jonas Šoliūnas

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas, įvykęs birželio 30 — liepos 3 d.d. Čikagoje, jau istorija. Dabar beliko tik kalbėjimas apie jį ir jo nuveiktų darbų analizavimas.

Bendrai paėmus šį pirmąjį mūsų jaunimo bandymą reikia laikyti pasisekusiu, nors pravedime ir buvo jaučiamas tam tikras tvarkos trūkumas. Ne paslaptis, kad daugiausiai darbų šiame kongrese atliko jo vicepirmininkas V. Kleiza Čikagoje ir V. Kamantas Clevelande. Iš Kongreso Komiteto pirmininko A. Zaparacko pasigedome iniciatyvos ir greitų sprendimų momentuose, kada to reikėjo

TVARKA

Nėra abejonės, kad Kongresas galėjo būti tvarkingesnis. Dėl tvarkos trūkumų vadovus galima kaltinti tik dalinai. Jau pirmą Kongreso dieną registracijos metu pajutome, kad netvarkingumo bus. Prie registracijos stalų negalima buvo prisigrūsti. O ir prisigrūdus dažnai tekdavo šalin nueiti tuščiomis rankomis. Pavyzdžiui, ten dirbantieji net nežinojo, kad spaudos atstovams reikia išduoti specialius registracijos lapelius. Paklausus kur registruojami laikraščių atstovai, nieks nežinojo atsakymo. Teko pačiam išsikvoti registracijos bilietai.

Toliau buvo dar gražiau. Užsiregistravus nebuvo galima patekti į karalaitės rinkimus, nes neturėta "baltų" bilietai, kuriuos, pasirodė, reikėjo gauti prie registracijos, nors tie registrantai jokių baltų bilietai neturėjo ir nežinojo.

Bendrai tvarka nukentėjo dėl didžiulės spūsties. Žmonių buvo marios. Dėl nežmoniškos masės neveikė net ir oro šaldytuvai. Buvo karšta ir tvanku. Negalima buvo per žmones niekur nei prisigrūsti. Visą laiką teko naudotis alkūnėmis, jei norėjai patekti į salę. Ir tai taip buvo visur: karalaitės rinkimų salėje, kitą dieną šokiuose bei banketo metu.

KARALAITĖS RINKIMAI

Lietuviškos karalaitės rinkimai buvo tikras farsas. Ir ne dėl karalaitėjų netinkamumo. Ne. Jos buvo visos gražios ir labai lietuviškai patriotiškos. Farsas buvo su kandidatų pristatymu. Pranešas neturėjo nė mažiausio supratimo, kaip reikia kandidates supažindinti. Trūko gražaus žodžio ir grakštumo. Kandidatės nukentėjo ne tik dėl pravedėjų nemokėsiško elgesio, bet ir dėl nevykusių klausimų, į kuriuos jos turėjo atsakyti kiekviena gyvenamojo krašto kalba. Pavyzdžiui, Australijos atstovei teko atsakyti į klausimą apie lietuviškąjį ghetą ir kas jis yra. Klausimas buvo sunkus, sudėtingas, neįmanomas atsakyti per vieną minutę. Už tat kandidatės į klausimus atsakė arba labai trumpai ir nevykusiai, arba pasitenkino tik bendru vienu sakiniu.

Vis dėl to daugumos nuomone simpatiškesniais ir tvirčiausiais savo laikysena bei atsakymais buvo Bostono kolonijos atstovė Galinytė, kuriai ir teko karalaitės titulas.

Beje, prie bendros netvarkos dar prisidėjo ir neapsakoma spūstis. Žmonių salėje buvo prileista tiek, kad nebuvo vietos ne tik sėdėti prie staliukų, bet ir stovėti. Baisu. Rengėjai čia turėjo griežčiau pasielgti ir duris uždaryti daug anksčiau.

ŽODŽIAI, ŽODŽIAI...

Kaip ir derėjo Kongrese vyravo žodis. Daug kalbėta. Trys svariausi žodžiai buvo pasakyti poeto H. Nagio, St. Lozoraičio, jr., ir Dr. A. Sužiedėlio. Jų visų klausėsi perpildytos salės. Visi buvo savotiškai įdomūs, patrauklūs.

Tiesa, teko kiek nusivilti atidaromuoju Kongreso žodžiu. H. Nagys nieko naujo nepasakė, bet jo kalba buvo uždeganti, trykstanti pasiryžimo dvasia. Savo kalboje prelegentas kvietė klausytojus į jaunųjų — vyresniųjų dialogą. Jis teigė, jog be jaunimo mūsų veikla — tuščias riksmas. Jis atkreipė dėmesį, kad kovoje dėl tolimesnio išlikimo pagrindas yra šeima. "Per šeimą išsivija išsilaikys arba žlugs", — teigė jis.

Labai svarbų yra puoselėti mūsų žodį, kalbėjo H. Nagys, nes mums labiausiai reikia lietuviško žodžio kūrėjų. Savo žodį jis baigė teigimu, kad "naktis kris, nes mes visi, visi, visi tikime ir gyvename Lietuva". (Pabaiga psl. 3)

Australijos lietuvių jaunimas sodina atminimui medelį Dainavos stovykloje. Nuotraukoje matosi iš kairės: Dr. V. Doniela, J. Kolakauskaitė, R. Žiedaitė, P. Pullinen, R. Reisgys, D. Skuodaitė, R. Zinkutė, R. Cibas (pritūpęs), Račkauskas, M. Didžys, J. Reisgytė (nusigręžus), I. Didžytė, J. Pullinen, D. Labutytė ir N. Mališauskaitė.

Nuotrauka Ged. Naujokaičio

Veda Vyt. Bernotas

POLITIKOS VINGIUOSE

TOKSTANTMETĖ SUKAKTIS LENKIOJE — NAUJAS N.A.T. O. VADAS — VEIKSMAI VIETNAME

Šiais metais sukanka 1000 metų, kai Lenkija priėmė krikščionybą. Tai didelė šventė katalikų krašte, kuriai buvo ruošiamasi jau kelis metus. Milijonai lenkų katalikų tikėjosi tą dieną atatinkamai atšventi. Buvo numatyta pakviesti iš užsienio keli šimtai vyskupų, kardinolų, o taip pat ir Popiežių Paulių VI. Tūkstančiai tikinčiųjų buvo numatę vykti atlaisdams į Čestochovos Jasna Gora vienuolyną, kur yra apsireikšusios Kristaus Motinos paveikslas "Juodoji Madona". Ir kada pirmieji bažnyčios varpai sugaudė skelbdami tą prasmingą dieną, Gomulkos komunistai nutarė ateiti talkon katalikams.

Visų pirmausiai, Gomulka neleido nei vieno aukštesniojo bažnyčios tarno, o taip pat ir popiežiaus. Kadangi buvo numatyta iš užsienio dar apie 8 milijonai maldininkų. Gomulka uždarė visus turistų biurus esančius laisvajame pasaulyje, nes "kvota perpildyta". Užsienio spauda, televizijos stotys tuo labiau nebuvo įsileistos. "Mes patys esame pakankamai pajėgūs aprašyti ir užfiksuoti be svetimos pagalbos", pareiškė komunistai. O tada, tos šventės proga, ir prasidėjo komunistinė talka.

Kad kuo daugiau atitraukus žmonių nuo bažnyčios, buvo suruotos dvi labai svarbios futbolo rungtynės. Didmiesčiuose sutrukdyti procesijoms buvo iškviesta kariuomenė įvairiems paradams.

Kariuomenės dūdų orkestras taip garsiai grojo prie bažnyčios durų, jog paskandino visas giesmes bei pamokslus. To dar Gomulka neužteko. Kad kuo mažiau žmonių pasiektų Čestochovą, traukinių kursavimas buvo sustabdytas. Jis taip pat neužmiršo ir plentų, kurie "dėl remonto" buvo visai uždaryti. O kad padarius tikrą kermošių šventorių, komunistai iškviė helikopterus, kad tie sukeltų dul-

kių debesis tarp besimeldžiančiųjų.

Tokiose sąlygose "Juodajai Madonai" ilgai neteko keliauti: Ji visur buvo lydimas Gomulkos komunistų, kol pagaliau Ją uždarė šv. Jono bažnyčioje Varšuvoje.

Nowy Dwor miestelio likimas buvo panašus į daugelio kitų, kuriems neteko išvysti jų laukiamosios Madonos. Tūkstantinė kaimiečių minia su gėlių puokštėmis ir rožančiais rankose išsiskirstė namo.

Laikydamos šv. Mišias Varšuvoje, gana emociingame pamoksle kardinolas Wyśnyskis pareiškė: "Mes prašome vyriausybės nustoti mūsų bijoti, o pradėkite mus mylėti."

Gomulkai yra pagrindo bijoti, nes 95% viso krašto gyventojų yra katalikai.

— ★ —

Prancūzams pasitraukus iš Šiaurės Atlanto Gynybos Pakto, kuris

jungia centrinės Europos kraštus, naujuoju gynybos vardu tapo vokiečių generolas von Kiehlmannseg. Vieta svarbi ir atsakinga, nes jungia 60 Europos divizijų.

Von Kiehlmannseg yra antrojo pasaulinio karo veteranas; buvęs šarvuotųjų karininkas. Jo pasikirtį vokiečiai priėmė labai šiltai, tik jo praeities per daug neišgarsino. Vakarų Vokietija tos vietos seniai užsipelnė, nes pati gynybos širdis yra vakarų Vokietijoje, kuri šiuo metu skaičiuoja apie pusę milijono armiją.

— ★ —

Nors spaudoje skelbta, kad 80% didžiųjų naftos sandėlių buvo subombarduota šiaurės Vietnamo miestuose, tačiau oro žvalgyba pranešė, kad procentas buvo per daug aukštąs. Tad vėl teko vykti amerikiečiams virš numatytų taikinių užbaigti savo užduotį.

Amerikiečiai numato tuo labiau padidinti oro antpuolius prieš š. Vietnamą. Bombarduoti yra numatomi irigacijos pylimai, bei elektros jėgainės, kurios ligi šiol nebuvo paliestos. Pylimų bombardavimas paliktų š. Vietnamą praktiškai be ryšių.

Atrodo, kad komunistai pajuto paskutiniuosius bombardavimus,

Bendruomenės vajas

Kaip jau bendruomenės padaliniai atskiru bendraraščiu yra painformuoti, ALB Krašto Valdyba skelbia

BENDRUOMENĖS VAJŲ,

kuris bus pravedamas rugpjūčio — rugsėjo mėnesiais.

Surinktos lėšos bus panaudojamos bendruomenės kultūriniais ir Lietuvos laisvinimo reikalams. Šiuo klausimu plačiau jau buvo pasisakyta š.m. Mūsų Pastogės 16 nr. ir vėlesniuose numeriuose dar bus daugiau šiuo klausimu kalbama.

Bendruomeninėje veikloje dažnu atveju lėšų trūkumas yra nenugalimas stabdis. Kad dėl to nenukentėtų mūsų lietuviškieji užsimojimai kviečiame visus bendruomenės narius jautriai į vajų reaguoti ir gausiai aukoti. Kiekvienas paaukotas centas bus panaudotas mūsų visų bendriems interesams.

Vajaus lėšos bus renkamos pagal specialius vajaus aukų lapus, kurie jau išsiuntinėti bendruomenės padalinių vadovybėms. Iš surinktų sumų 70% siunčiama ALB Krašto Valdybos išdui, gi likusieji 30% pasilieka vietos kultūriniais reikalams.

ALB Krašto Valdyba

MIRĖ LIGIJA BIELIUKIENĖ

Birželio 28 d. staiga mirė mirtimi Ney Yorke mirą plačiai pasaulyje žinoma lietuvių ir pasaulio moterų veikėja Ligija Bieliukienė - Bezumavičiūtė. Būdama Lietuvių Moterų Klubų Federacijos pirmininkė Amerikoje ji drauge priklausė ir pasaulinei moterų organizacijai GFWC, kurios vykdomoje taryboje ji buvo išrinkta valdybos narė ir birželio pradžioje ji vėl buvo perrinkta. Būdama šioje pasaulinėje moterų organizacijoje ji turėjo progos ne tik aplankyti daugelį pasaulio kraštų, bet ir susitikti su pasaulio politinėmis ir kultūrinėmis šio meto garsenybėmis, karaliais, prezidentais. Kiekvieno atveju ji vis raskdavo progos išskirti ar priminti Lietuvos klausimą. Ligija Bieliukienė buvo bene pirmoji lietuvių moteris, išėjusi į tarptautinę areną ir buvo aukštai vertinama. Mirė vos turėdama 45 metus.

PREMIJOS LIET. FILMUI

Varšuvoje leidžiamas savaitinis filmų ir televizijos savaitraštis "Ekran" birželio 19 d. numery rašo:

"Gegužės 31 d. Kijeve baigėsi visasąjunginis filmų festivalis, kur buvo rodomi 1964-65 m. gaminti filmai. Komisija pripažino šias premijas:

Už geriausią filmą, vaizduojantį tarybinio žmogaus gyvenimą ir darbą pirmoji premija (3.000 rb.) skirta filmui "Niekas nenorėjo mirti" (rež. Vytautas Zalakevičius, Lietuva).

Už geriausią scenarijų (500 rb.) — Vytautas Zalakevičius filme "Niekas nenorėjo mirti".

Už geriausią vyriškio vaidmenį pirmoji premija (500 rb.) pasikirta Donatui Banionui filme "Niekas nenorėjo mirti".

Šiame festivalyje įteikta 16 premijų, iš jų trys pirmosios atiteko lietuviams.

SYDNEY LIETUVIŲ "DAINOS" CHORĄ

dešimties metų nuo jo krikštynų sukakties proga nuosirdžiai sveikina ir bujoti, klestėti ir savo daina be paliovos skambėti linki

Sydney Apylinkės Valdyba

ANAPUS

OKEANO

Jonas Šoliūnas

UŽSLĖPTI TALENTAI

Dar vis sugrįžtame prie to mūsų jaunimo. Dar vis norisi prisiminti tas dienas, kada mūsų jaunimas, suvažiuojęs Dainavon iš keturių vėjų, šoko ir dainavo, dirbo ir gyveno...

Tiesiog negalima buvo tikėti, kad jaunuoliai būtų taip greit susidraugavę, taip greit vienas kitą pažinę, taip greit tapę vienos bendros šeimos nariais. Rodos, nedaug kas juos jungė, — tik bendra kalba ir bendra kilmė, bet jie jau antrąją stovyklavimo dieną atrodė, lyg metų metais viens kitą pažinojo.

Mus stebino ne vien tik tas jaunimo susigyvenimas. Mus dar daugiau stebino jaunimo talentingumas. Šis dalykas išryškėjo per įvairius pasirodymus. Buvo tiesiog neįtikėtina nuostabu, kaip greit Argentinos ir Australijos atstovai kartu bendrai išmoko šokti Malūną ir kitus tautinius šokius.

Arba kas gali užmiršti tą populiariausią stovyklautojų "Mr. Lithuania" Australijos lietuvių atstovų Lapšį? Dar ir dabar su šypsena mes prisimenam, kaip jis pravedė dainą apie girtą austro kelionę į Havajus.

Gražiai pasirodydavo kiekvieno krašto atstovai. Jaunime matėsi nuostabus kūrybos talentas. O jeigu mūsų vadovai būtų dar truputį daugiau "spustelėję", tai nėra abejonės, kad daugumas stovyklautojų dar daugiau būtų parodę savo talentingumo kūryboje.

Viena yra aišku: jeigu net pats Kongresas būtų nepavykęs, jaunimo pasirodymas Dainavoje būtų išpirkęs visus trūkumus. Mano nuomone, jaunimo vasaros stovykla buvo gražus perliukas išeišvijos jaunimo gyvenime. Mūsų jaunimo vadovams tenka tik dėkoti už stovyklos suorganizavimą, už vadovų kursų pravedimą už jaunimo subūrimą vienon miniatiūrinę Lietuvon. Ne, tų stovyklinių dienų niekad nebus galima pamiršti...

VILTYS NEIŠSIPILDĖ

Suvažiuojęs jaunimas savo įsipareigojimų su Jaunimo Kongresu neužbaigė. Dar buvo palikusi garsioji protesto demonstracija prie Jungtinių Tautų New Yorke ir savo gyvenamo krašto atstovybių lankymas. Ne dėl jaunimo atstovų kaltės toji demonstracija visiškai nepasisekė. Nei pati lietuvių visuomenė New Yorke, nei spauda ir kitos komunikacinės priemonės neatkreipė dėmesio į tą įvykį.

Demonstracijose prie Jungtinių Tautų būstinės New Yorke dalyvavo vos dušimtinė minia. Pasigedome ne tik New Yorko lietuvių visuomenės, bet ir tos kolonijos jaunimo. Kaip galima pateisinti New Yorko jaunimo apatiškumą, jei demonstracijoje gausiausia delegacija buvo... Australijos lietuvių jaunimo atstovai? Kaip galima pateisinti pačių lietuvių visuomenę New Yorke nedalyvavus, jei demonstracijoje gausiausiai dalyvavo iš kitur atvykę tautiečiai? Tiesa, demonstracijos vyko šokių dieną (liepos 8 — penktadienį, kada visi dirbo). O vis tik demonstracijoje daug kas nedalyvavo ne dėl darbo, bet tik dėl tam žygiui apatiškumo.

Demonstracija buvo visiškai neefektinga. Vadovai parūpino keliolika plakatų, sukvietė dalyvius vieno bloko nuotolyje prie Jungt. Tautų būstinės ir ten "demonstravo". Tos demonstracijos nepastebėjo ne tik New Yorko amerikiečių spauda, televizija ar radijas, bet ir gyventojai. Demonstracija vyko nuošalioje gatvėje, policija arčiau J.T. būstinės nieko neprileido ir ją matė tik keliasdešimt paprastų New Yorko praeivių. Galbūt, dalis vadovų ir teigė, jog demonstracija bent dalinai pavyko, galbūt. Tačiau mums kitaip atrodo. Mes manome, kad jaunimas, vykęs į tas demonstracijas, buvo apvilnas. Dėl demonstracijų nepasisekimo daug kaltės tenka tų demonstracijų vadovų nesugebėjimui jas suorganizuoti.

Pagaliam jaunimo atstovų delegacijų lankymasis savo gyvenamųjų kraštų atstovybėse taip pat buvo nesekmingas. Daugeliui teko pasitenkinti tik įvairių atstovybių vieno ar antro sekretoriaus pamatymu. Tai ir buvo viskas. Gi delegaciją pas New Yorko burmistrą priėmė tik nusūjęs koksai reikalų vedėjas. Ir ten nebuvo nei spaudos, nei radijo atstovų.

PAŽINK AMERIKĄ

Mūsų jaunimo atstovai iš kitų kraštų, atlikę visus įsipareigojimus, Jaunimo Kongresui ir vasaros stovyklai, po Kongreso pasileido lankyti įvairių šiaurės Amerikos žymesnių vietų. Daugumas jaunimo atstovų dabar važinėja po šiaurės Ameriką ir renkasi įspūdžius apie šią nuostabią kontrastų šalį. Daugumas jų yra sužavėti šio krašto žemėmis, bei gyvenimu. Ir mes šiuo metu esame kelionėje (šiandien yra liepos 12-jį). Su grupe australiečių lietuvių — I. ir M. Didžiai, A. Stepanas ir Prancūzijos atstovė P. Puzinaite lankome š. Amerikos įžymybes. Aplankėme Kanadą, Bostoną, New Yorką. Dabar rašau iš Filadelfijos. Toliau vykstame į Baltimorę ir Vašingtoną. Kelionė, ypač mūsų "užsieniečiams" labai patinka.

Dabar yra gera proga jaunimui Ameriką pažinti iš arti. Apie ją seniau spaudoje tik ar filme tegirdėjo ir matė, o šiuo metu daugumas gali visa tai pajusti ir pamatyti patys.

Tad linkėjimai visiems Australijos lietuviams iš keliauninkų ir iki kito karto.

P A D Ė K A

Visiems mieliems bičiuliams, pareikšusiems mums užuojautą per spaudą, laiškais ir žodžiu dėl vyro-tėvo-brolio-švogerio JONO VESELAUSKO staigos mirties, o taipogi visokeriopai pagelbėjusiems mus ištikusioje nelaimėje, reiškiamo nuoširdžių padėką.

Saliomėja ir Saulius Veselaukai
Jadvyga ir Romualdas Venclovai

PABALTIEČIAI DAINUOJA

Kaip lietuvių, taip ir kitų tremties našta nešančių tautų tarpe daina vaidina didelį vaidmenį tautiškumo išlaikyme ir tautinių savybių ugdyme savųjų tarpe. Kiekvienoje tautoje atsiranda grupė pasiryžusių, nuovargio, laiko ir išlaidų nebejančių asmenų, kurie, vogdami nuo savęs ir savo šeimos tas trumpas poilsio valandas, liksias nuo kasdieninio darbo, dar prisiverčia vieną ar net ir du kartus savaitėje lankyti repeticijas, mokintis naujų, ar kartoti jau išmoktas dainas.

Koks to darbo ir vargo tikslas? Malonumas, laisvalaikio užpildymas ar atlyginimas? Nei vienas, nei antras. Malonumą choristas pajunta tik tada, kada po ištisų metų darbo atsistoja scenoje ir klausytojams atiduoda tai, ką per ilgą darbą ir vargą yra pasiekęs. Laisvalaikio užpildymas? Laiko, laisvo laiko, vienodai turi visi — ir tie, kurie dainuoja ir tie, kurie tik... kritikuoja, tik ne visi vienodai jį išnaudoja.

Atlyginimas — ? Dar niekur ir niekada choristas nei chorai nedainavo už pinigus, kaip teisingai išsireiškė aname M. Pastogės numeryje vedamojo straipsnio autorius. Choristo atlyginimas — tai pilna salė klausytojų, plojimai ir paslapčiomis nuriedėjusi klausytojų ašara, kada daina jį nukelia tik į jam vienam tematomus tolius, kada jį pavedžioja tik jam vienam

težinomais keliais. Kitokio atlyginimo choristas nenori. Viskas pamištama — ir įdėtas darbas, ir patirtas nuovargis, kada pajunta, kad tai buvo klausytojų įvertina...

Štai jau ketveri metai, kaip Melbourne įsigalėjo graži tradicija — susijungę bendron dainon trys Pabaltijo Sesės — Lietuva, Latvija ir Estija. Ši lėdėja, įgyvendinta L. Dainos Sambūrio adm. p. L. Baltrūno, rado gyvo pritarimo visų trijų tautų tarpe, ką įrodė trejų metų patirtis. Vienas etapas jau užbaigtas, ir, štai, vėl mums lietuviams tenka pradėti antrąjį šios gražios tradicijos ratą, todėl įsidėmėkime kad —

Rugpjūčio 14 d. 6 v.v. Kew Miesto salėje įvyksta jungtinių trijų Pabaltijo Tautų koncertas, kuriame turėsime progos išgirsti net keturis chorų pasikūrus pasirodymais ir bendrą jungtinį chorą, kuris išpildys dainas lietuvių, latvių ir estų kalbomis. Šio koncerto pasisekimą priklausys ne vien nuo minėtų chorų meninio išpildymo, bet didėle dalimi ir nuo klausytojų, nes tuščioje salėje ir didžiausias reikšmės pasijunta esąs bebalis. Todėl neapvilksime šių dainuojančių Pabaltijo sesių, nepalikime bebaliais šimtų scenoje stovinčių chorių, bet savo skaitlingu atsilankymu suteikime jiems didžiausio moralinio atpildo ir džiaugsmo.

V.L.B.

Kongresui pasibaigus

PAJAUTA PULLINEN

1966.7.13.

Po Kongreso Čikagoje gavome parą dienų atsilkvėpti ir liepos 8 d. vėl visi buvom kvjesti prie darbo. Tą dieną New Yorke vyko demonstracijos bei savųjų kraštų ambasadų ar misijų lankymas.

Demonstracijai rinkomės netoli Jungt. Tautų pastato Hammarjold Plaza. Žmonių susirinko palyginamai nedaug. Prieš prasidedant eisenai suskaičiavau tik 92, iš kurių bent pusė "svetimšaliai" Kongreso dalyviai. Tai ir pačių newyorkiečių nedaug. Tiesa, pasukui atrodė dar prisidėjo kiek, nes eiseną atrodė gan ilga. Susirinkusioje aikštėje ten ir vaikščiojome su plakatais ir savų kraštų vėliavomis. Prie pat Jungt. Tautų nebuvom prileisti. Policijos buvo apie 10; su policija nė karto neteko susikirsti — ji demonstrantus gražiai prižiūrėjo, o demonstrantai jų irgi neerzino. Aikštėje praleidome apie vieną su puse valandos ir tadaėjom Rusijos ambasados link.

Jeigu vaikščiojant Hammarjold Plaza ir nedaug sutraukėm žiūrovų, tai eidami per New Yorko miestą (dvidešimt blokų tolyn), patraukėm visų praeivių dėmesį. Vėliavos, plakatai ("Restore Lithuania's independence", "World Lithuanian Youth Congress Demands U.N. Investigate Soviet Colonization", "Russification of Lithuania Must Be Abolished" ir t.t.) sustabdė daugelį praeivių. Taip pat visiems praeiviams buvo dalinami lapeliai, paaiškiną Lietuvos padėtį ir šią demonstraciją.

Taip pat kraštų delegacijos lankėsi savo ambasados. Kai petijcijos priėmimo reikalu buvo kreiptasi į gen. UNO sekretorių U. Thant, jis patarė, kad petijcijos parašai būtų perduoti savų kraštų atstovybėms ir per jas jie eis toliau. 24-rių Komitetas vis dar nedavė atsakymo, nors jau seniai į jį buvo kreiptasi. Buvo gautas atsakymas, kad šiuo klausimu sprendimas dar nepadarytas ir bus praesta laišku, kurio dar iki šiol nesulaukėm.

Delegacijos buvo priimtos labai įvairiai: kai kurie kraštai, pav.,

LIETUVISKAS KELIONIŲ BIURAS

City Travel Center

318 LITTLE COLLINS STREET, MELBOURNE

užsako bilietus laivu ar lėktuvu į visus pasaulio kraštus

- * Jokių papildomų mokėjimų.
- * Išrūpinam kelionės dokumentus, bagažo draudimą ir t.t.
- * Atstovaujame P. and O. Orient Lines, Cunard Line, Lloyd Triestino, Sitmar, Cogedard, Flotta Lauro ir kitas laiviningystės bendroves.
- * Nuo 1959 m. mandagus ir malonus patarnavimas.

Raštu ar žodžiu kreipkitės pas p.

ALG. ŽILINSKĄ

CITY TRAVEL CENTER,

318 Little Collins Street, Melbourne

Giliai užjaučiame liūdesio valandoje mielus draugus

ALGĮ ir VYTĄ GEDMINUS,

jų brangiai mamytei mirus.

N. Onuškevičiūtė - Jacyna
ir R. Poškus

A. + A.

MARCELEI GEDMINIENEI

mirus, jos vyrą p. Gedminą, sūnus Vytautą ir Algimantą
bei jos sesutę Adą giliai užjaučia ir kartu liūdi

Lamanauškų šeima

MARCELEI GEDMINIENEI

mirus, jos vyrui Stasiui Gedminui ir sūnams nuoširdžią
užuojautą skausme reiškia

Jurkūnai

Mirus a.a. KOTRYNAI NARBUTIENEI,

jos vyrui V. Narbutui ir sūnams Algirdui, Vytautui ir
Kęstučiui reiškiamo gilią užuojautą ir kartu liūdimę

V. ir M. Augustauskai

Grįžom jau pavakariop ir skirstėmės pas savo šeiminius. New Yorke vėl teko išgyventi didelį lietuvių svetingumą — visi buvom nuoširdžiai priimti ir globojami. Liepos 9 d. turėjom laisvą rytą ir popietę, tad teko pavaikštinėti ir apžiūrėti New Yorką. Namie atrodo Sydnejaus didelis miestas, gi pamačius New Yorką žinai žmogus, kaip iš tikrųjų atrodo didelis miestas. Taip metus galėtum vaikštinėti ir vis ką nors naujo surastum.

Vakare šviesos — Santaros Federacija suruošė literatūros vakarą, kur vėl buvome užkviesti. VLIKo pirm. p. Sidzikauskas tarė trumpą bet svarų žodį ir savo bei kitų kūrinius skaitė V. Valiukas, J. Mekas, J. Blekaitis, D. Juknevičiūtė ir A. Gustaitis. Paminėtina — A. Gustaičio eilėraštis "Nuostalgija". "Laiškas Pulgii Andriui". Visiems atvykusiems iš kitur Federacijai įteiktė dovanų po dvi knygas — A. Gustaičio "Ir atskrido juodas varnas" ir P. Tarulio "Vilniaus rūbas". Bus malonus New Yorko prisiminimas.

Dabar turime porą laisvų dienų ir liepos 15 d. visi esame užkviesti atvykti pas Kanados lietuvių mavo, kad net filmuoti pradėjo.

Pirmieji Lietuvių Fonde

ATSISKAITYMAS IŠ AUKŲ, RINKTŲ A.A. SAVANORIO — KŪRĖJO ROMUALDO ŠTEINERTO JAMŽINIMUI LIETUVIŲ FONDE

Praeitų metų birželio 8 d. laidojant a.a. Lietuvos kariuomenės savanorį — kūrėją Romualdą Šteinertą man kilo mintis, kad vietoje sukovrus vainikų krūvas ant kapo geresnis pagerbimas bei jamžinimas laidojamųjų būtų juos išrašant į LIETUVIŲ FONDA. Kreipiausi į laidotuves dalyvavusius L.A.K. S-gos Ramovės Melbourne Skyriaus valdybos narius, kad mano sumanymą vykdytų. Jiems to nedarant pradėjau pats rinkti aukas net dviem sąrašais, kad surinkus dviem įnašais į Lietuvių Fondą. Vienam įnašui reikia 100 amerikoniškų dolerių.

A.a. Lietuvos savanorio — kūrėjo Romualdo Šteinerto vardo įnašui, kurį atstovaus Lietuvos Atsargos Karių Sąjungos Centro Valdyba, aukavo: V. Šteinertas \$10, V. Junokas \$10, Helena \$2, Kun. Pr. Vaseris \$2, A. Mickus \$2, J. Ramulaitis \$2, Z. Raudys \$2, A. Ramonauskas \$1, N. Butkūnas \$1, J. Petraitis \$1, A. Blazevičius \$1, K. Mieldažys \$1, St. Didžiulis \$1, V. Jaičiulis \$1, Dana \$1, Vanagas \$1, A. Šidlauskas ct.50, K. Prašmonas ct.50, A. Šimkus ct. 50, Bieļauskas ct.50, Kellys ct.50, V. Šilinskas ct.50, K. Kuznickas ct.50, A. Jankevičius ct.50, R.J.O'Brien ct.50, J. Arnastauskas ct.50, K. Garalavičius ct. 60 ir Kun. P. Bačinskis \$2.

L.A.K.S-gos Ramovės Melbourne sk. valdybai pareiškus norą užbaigti aukų rinkimą tam įnašui,

kurį atstovaus jų centras, suakotus pinigų su \$46.60 su sąrašu rugpjūčio 9 d. perdaviam sk. kasininkui V. Šalkūnui. Raštiškai pasidėjo, kad trūkstamą sumą pririnkę ar iš kasos pridėję L.F.sav. — kur. Šteinerto vardo įnašą padarys. Reikia tikėtis kad tai bus greitai laiku įvykdyta.

Kitam įnašui, kurį atstovaus Amerikos Lietuvių Evangelikų Liuteronų Taryba, aukavo: J. Kuncaitis \$10, J. Normantas \$10, Dr. V. Didžys \$10, J. Tenderienė \$3.40, V. Juozapaitis \$2, Malakūnas \$2, E. Gorskis \$2, M. Kilbas \$2, N. Igaunis \$1, K. Kazlauskas \$1, B. Ziedas \$1, G. Lozeris \$1, A. Pukis \$1, A. Matukevičienė \$1, A. Zubras \$1, A. Blecharas \$1 J. Šeštoka \$1, Edis ct.60, B. Sukevičius ct.50, J. Vizbaras ct.50, K. Zdanavičius ct.50, Drunga ct.50.

Viso suaukuota: \$53.00. 90 australiškų sudaro \$100 amerikoniškų dolerių. Taigi iki trūkstamos sumos pridėjęs savo 37 australiškų dol. birželio 6 d. pasiuntiau LIETUVIŲ FONDIUI Po keturių mėnesių Pasaulio Lietuvių Lietuvių Fondo narių sąraše matysite: a.a. Lietuvos savanorio — kūrėjo Romualdo Šteinerto atmintinis įnašas — atstovaujia Amerikos Lietuvių Evangelikų Liuteronų Tarybą...\$100.00.

Tikiuosi, kad uždėta suma Viktorijos Lietuvių Evangelikų Liuteronų Parapija aukomis bažnyčioje surinks ir kad lietuvių protestantai kurs tradiciją vietoje krauti vainikų krūvas ant kapų mirusių jamžinti LIETUVIŲ FONDE.

Jonas Normantas

JAUNIMO VADOVŲ STOVYKLA

RAŠO VYTAUTAS DONIELA

Birželio 19 - 25 d.d. Dainavos stovykloje (netoli Manchester, Mich., apie 60 mylių nuo Detroito) vyko jaunimo stovykla. Formaliai, ji buvo artimai surišta su Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresu; ji buvo lyg savotiškas Kongreso įvadas, suteikęs progą artimam susipažinti įvairių kraštų kontinentams ir tuo pačiu mesti žvilgsnį į klausimus, kurie iškils Kongreso metu. Joje buvo atstovauti 11 kraštų, kurie atsiuntė virš 100 atstovų. JAV kontinentą sudarė 29 nariai, Australiją atsiuntė 25, Argentina 22, Vokietiją 1, Kanada 7, Urugvajus 2, Anglija, Austrija, Brazilija, Italija ir Naujoji Zelandija po vieną. Stovyklai baigiantis ir prasidedant Pasaulio Lietuvių Jaunimo stovyklai šie skaičiai jau buvo stipriai pasikeitę, nes, apskritai, beveik kas dieną atvykdavo naujų atstovų.

Stovykla buvo pirmoje eilėje studijinio pobūdžio. Pagrindinį darbo nugarkaulį sudarė specialiai vadovų problemoms suplanuotas pasikaitų bei referatų ciklas, kuris lo-giškais žingsniais vystė organizacinės veiklos temą nuo veikiančios asmenybės per grupės dinamiką, vadovavimą iki organizacinių struktūrų bei bendruomenės. Dvi ilgesnės paskaitos skaitė dr. A. Damašius ("Asmuo kultūrų greičiuose") ir kanadietis dr. J. Sun-gaila ("Bendruomenė ir jaunimas"), gi kitus referatus paruošė vietiniai dalyviai. Kiekvieną rytą po referatų dalyviai skirstėsi į diskusinius būrelius, kurie klausimai aptardavo savo tarpe ir sugrįžę sa-lėn pasidalindavo išvadomis su ki-tais. Kaip matėsi iš būrelių proto-kolų, šitas metodas pasirodė gana sgestyvus ir vaisingas.

Šalia šito užsiėmimo, stovyklos nariai dar pasidalino į studijinius būrelius, kurie kelias dienas iš eilės rinkdavosi svarstyti kurią nors su jaunimo veikla susietą temą. Pramatytų temų buvo 7: spauda, organizacijos, kūryba, politika, li-tuanistika, Bendruomenė, stovyklos, o pačių dalyvių buvo pasiūlyta dar viena, būtent, lietuviškasis charakteris. Pora šių būrelių nepatraukė dėmesio, bet, iš kitos pusės, keletas kitų pasirodė esą gana pro-duktyvūs. Diskusinių ir studijinių būrelių protokolai buvo atspaus-dinti ir išdalinti nariams.

Apskritai, stovykla sutraukė daug talentingo jaunimo nes be-veik visi nariai buvo įvairių orga-nizacijų atstovai arba atrinkti Jau-nimo Kongreso vietinių komitetų kaip veiklūs asmenys savose vie-tovėse. Kūrybinių deimaniukų šioje stovykloje turbūt buvo daugiau negu bet kurioje kitoje, išeivijoje vykusoioje, stovykloje ar suvažiavi-

me. Tai matėsi iš palyginti aukšto diskusinių bei studijinių būrelių ly-gio, narių susidomėjimo kalbama tema, stipro atsakomybės jaus-mo bei tautinio sąmoningumo. Iš-skirtinai tenka paminėti meninius ir literatūrinius talentus, kurių stovykloje jokių būdu netrūko. Sa-vaitės bėgyje buvo suruošti du li-literatūros bei meno vakarai, kurie akvavizdžiai parodė, kad narių tar-pe esama daugiau gabumų, negu iš pirmo žvilgsnio galėtų atrodyti.

Didžiausią kontingentą sudarė JAV ir Kanados grupės; šioms grupėms, kaip realyčiai vietiniams žmonėms, atiteko pagalbi-niai stovykliniai užsiėmimai kaip laikraštėlis (red. Rima Salytė), meninių programų rengimas (Re-gina Petrikonytė), informacijos spaudai (Dalia Skrinkaitė) rašti-nė, registracija ir t.t. Šie dalykai, vykę sklandžiai, pareikalavo iš atsakingųjų dalyvių daug darbo, pasižventimo ir paprasčiausios nemigos.

Iš užsieniečių didžiausią kontin-gentą sudarė Australija, kuri atsi-vežė šokių grupę, keleta spaudos žmonių ir nemaža puikių muziki-nių talentų. Ši grupė iš viso buvo aktyvi ir netruko energingai įsi-jungti į stovyklinį gyvenimą. Ji bu-vo stipri intelektualiniu atžvilgiu (didoka jos narių dalis buvo ne studentai bet graduantai), davė

palyginti daug protokolistų, o kar-tu paliko ir nemažą muzikinį įna-šą, nes buvo atsivežusi naujų ir ki-tuose kraštuose dar negirdėtų dai-nų, kurios vėliau nenustojo skam-bėti dieną ir naktį.

Argentinios kontingentas vienu atžvilgiu skyrėsi nuo kitų. Visi jo nariai buvo jau Argentinėje gimę jaunimas, kurių tėvai ten buvo nu-vykę prieš antrąjį pasaulinį karą. Tačiau, nors kai kurie argentinie-čiai jau kalbėjo su ispanišku ak-centu (kuris ausiai tarp kitko yra labai malonus), tautiško atžvil-giu jie buvo labai lietuviški ir jų žodyne atsispindėjo iš tėvų perim-tas Nepriklausomybės Metų ir ka-ro nepaveiktas lietuviškas galvoji-mas. Argentiniečių grupę pasižy-mėjo dainomis bei tautiniais šo-kiais ir, apie ją kalbant, negalima nepaminti jaunosios solistės Zu-zanos Valadkaitės.

Vokietijos grupė, surinkta iš į-vairių miestų, buvo gana individu-alistinė ir slėpė įvairaus talento. Vokietijos grupė pasireiškė disku-sijose, meno parodėlėje ir turėjo savo šokių grupę. Jos atstovai ne-blogai pasirodė ir impromptu suor-ganizuotose sporto varžybose. Lyg ir sunkiausias uždavinys teko tiems atstovams kurie buvo vienin-teli savo krašto atstovavime. Bet kaip tik jie ir pasirodė esą vertin-gais nariais, kurie sunkoką atsto-

vavimo našta išnešė tiek per dis-kusijas tiek per meninius pasiro-dymus.

Stovyklą organizavo Pasaulio Lietuvių Bendruomenė per Jauni-mo Kongreso Komitetą. Turint gal-voje užsienio svečių dalyvavimą, stovyklos organizavimas buvo kom-plikuo-tas dalykas, tačiau tiek ad-ministracija tiek studijinė dalis bu-vo suplanuotos rimtai ir atsakin-gai. Stovyklos viršininku buvo An-tanas Saulaitis, S.J., kurio suma-numas bei humoristinė tonacija pa-jėgė išvengti potencialių sunkumų. Už studijinę dalį buvo atsakinga Sesuo Paulė iš Toronto, kuri į sa-vo uždutį įdėjo daug kantrybės, o per simpatišką discipliną proto-kolistams sugebėjo išsaugoti sto-vyklos metu iškilusias mintis bei prie-tas išvadas, kurios vėliau ta-po atspausdintos ir išdalintos ats-kiuru leidiniu. Ne tiek matoma, kiek netiesioginiai jaučiama buvo Jū-ratė Gailiūšytė, Kongreso Komite-to Finansų Komisijos vice-pirmininkė kuri rūpinosi užsieniečių transpor-tu, priėmimu ir dirbo beveik 24 valandas per parą.

Apskritai stovykla darė gerą į-pūdį. Suvažiavę dalyviai turėjo progos pamatyti, kaip lietuviybė yra išsaugoma kituose kraštuose ir todėl susidaryti reališkesnį vaizdą tautinio išlikimo klausimu. Bet, svarbiausia, dalyvavimas grupėje kurioje vienas kitą papildė, stebi-no savais gabumais ir nuolat už-degdavo ar tai kūrybine ar tai in-telektualine liepsnele, tapo aštriu akstinu ateities veiklos sugyveni-mui. Šia prasme, stovyklą galima vertinti tik teigiamai.

Vytautas Doniela

Trys "australietės" Dainavos stovykloje pasirodymo metu. Iš kairės J. Kolakauskaitė, N. Mališauskaitė ir R. Žiedaitė.

HANSA TRADING CO. PTY. LTD.

197 FLEMINGTON ROAD,
NORTH MELBOURNE, N. 1. Tel. 30 3347

TURI SAVO ATSTOVUS VISOJE AUSTRALIJOJE

Norį tikslaus ir patikimo patarnavimo užsakant įvairias siuntas arba persiunčiant jūsų pačių paruoštus siuntinius kreipkitės tik į mus.

MŪSŲ FIRMA TURI PILNUS

V/O VNESHPOSYLTORG ĮGALIOJIMUS

O Ramunėle, pasakyk...

(R. ZINKUTĖ PASAKOJA APIE KONGRESĄ)

Aną šeštadienį (liepos 16 d.) vė-tuvių. Ir tų parašų surinkta ma-žai vakare iš kongresinės kelionės kai — nesiekė net šimto tūkstan-čių!

— Na, o kaip ten laikėsi mūsų-munė Zinkutė. Ji turėjo grįžti skir-tingu laiku negu visa grupė, nes jos studijos universitete jai laiką labai apribojo. Jau sekančią dieną — Turiu pasakyti, kad mes,

amerikoniškai vadinami austra-lietė, pasirodėme palyginamai pranašiau už kitas iš svetur at-vykusias lietuvių jaunimo grupes. Daugeliu atvejų net buvome lai-mūs, kad išgirštų iš tiesioginių lūpų kaip ten praėjo visas Jaunimo Kon-gresas ir kaip laikėsi Australijos lietuvių jaunimo grupė.

Ramunė švystėte švysti. Jau aiš-kliai matyti iš jos akių, kad šioji išvyka į Jaunimo Kongresą jai pa-liko neišdildomus pėdsakus.

— O Ramunėle, pasakyk... — Aš tiek daug turiu pasakyti, kad net nežinau, nuo ko pradėti, se oficialumuose. Labai sustipri-Bendrai viskas buvo nepaprastai puiku ir prasminga. Ir kelionė, ir stovykla, ir pats Kongresas, Dainų Dr. V. Doniela ir A. Kazlaus-šventė, visi sutikti lietuviai. O jų kas.

— Bet pats Kongresas — Ta-vo nuomone, pateisina į jį sudėtas ne tik viltis, bet ir pinigus? — Manyčiau, kad jis šimterio-pai apsimokėjo. Tai, ką jis davė tiems šimtams jaunuolių, niekad išmokau, ypatingai stovykloje, o to nenupirksi už dešimteriopai su-ėgyvenimai ir išpūdziai lydės ma-ne visą gyvenimą. Bet svarbiausia - niekur ir niekuo neteko nusivilti. Tiesa, vienintėlis dalykas, kuris ge-rokerai prislėgė, tai nepavykusi de-monstracija prie Jungtinių Tautų New Yorke ir palikusi neįteikta pe-lacija Lietuvos reikalui. Bet žinoma, nom, bet ir pasiruošėm pačiam čia buvo daug aplinkybių, kurios kongresui, kuris iš tiesų yra pats priklausė nuo kitų, ne vien nuo lie-

tuvių. Ir tų parašų surinkta ma-žai vakare iš kongresinės kelionės kai — nesiekė net šimto tūkstan-čių!

— Na, o kaip ten laikėsi mūsų-munė Zinkutė. Ji turėjo grįžti skir-tingu laiku negu visa grupė, nes jos studijos universitete jai laiką labai apribojo. Jau sekančią dieną — Turiu pasakyti, kad mes,

amerikoniškai vadinami austra-lietė, pasirodėme palyginamai pranašiau už kitas iš svetur at-vykusias lietuvių jaunimo grupes. Daugeliu atvejų net buvome lai-mūs, kad išgirštų iš tiesioginių lūpų kaip ten praėjo visas Jaunimo Kon-gresas ir kaip laikėsi Australijos lietuvių jaunimo grupė.

Ramunė švystėte švysti. Jau aiš-kliai matyti iš jos akių, kad šioji išvyka į Jaunimo Kongresą jai pa-liko neišdildomus pėdsakus.

— O Ramunėle, pasakyk... — Aš tiek daug turiu pasakyti, kad net nežinau, nuo ko pradėti, se oficialumuose. Labai sustipri-Bendrai viskas buvo nepaprastai puiku ir prasminga. Ir kelionė, ir stovykla, ir pats Kongresas, Dainų Dr. V. Doniela ir A. Kazlaus-šventė, visi sutikti lietuviai. O jų kas.

— Bet pats Kongresas — Ta-vo nuomone, pateisina į jį sudėtas ne tik viltis, bet ir pinigus? — Manyčiau, kad jis šimterio-pai apsimokėjo. Tai, ką jis davė tiems šimtams jaunuolių, niekad išmokau, ypatingai stovykloje, o to nenupirksi už dešimteriopai su-ėgyvenimai ir išpūdziai lydės ma-ne visą gyvenimą. Bet svarbiausia - niekur ir niekuo neteko nusivilti. Tiesa, vienintėlis dalykas, kuris ge-rokerai prislėgė, tai nepavykusi de-monstracija prie Jungtinių Tautų New Yorke ir palikusi neįteikta pe-lacija Lietuvos reikalui. Bet žinoma, nom, bet ir pasiruošėm pačiam čia buvo daug aplinkybių, kurios kongresui, kuris iš tiesų yra pats priklausė nuo kitų, ne vien nuo lie-

KAIP PAVYKO KONGRESAS

(Atkelta iš psl. 1)

LIUDYTOJA IR TEISEJA

Dar niekas niekad Čikagoje taip išsamiai ir kultūringai nebuvo kalbėjęs apie dabartinę Lietuvą, kaip kalbėjo St. Lozoraitis, jr. tre-čią Kongreso dieną. Tai buvo tikras kongreso deimaniukas. Kaip puikiai ir objektyviai prelegentas analizavo dabartinę mūsų krašto padėtį. Kaip išsamiai be jokio persūdymo jis nušvietė mūsų žemės pastangas nuolat tobulėti, augti sava kultūra, nepasiduoti nevil-čiai.

— Nei mums Lietuva, nei mes Lietuvai nesame mirę, nors ir sunku Lietuvai alsuoti, — kalbėjo Lozoraitis.

Jis teigė, kad mes neturime dejuoti, nes susirinkome ne lai-doti, o statyti Lietuvos.

Prelegentas tiksliai ir gražiai apibūdino bažnyčios padėtį Lie-tuvoje. Anot jo, šandien Bažnyčia pergyvena didesnę priespaudą nei katalombų laikais. Bažnyčiai yra leidžiama gyventi, bet neleidžia-ma kvėpuoti.

Jis pasakė, kad mes turime kalbėti krašto vardu, nes "jei mes nekalbėsime krašto vardu, jo vardu kalbės okupantas". Mes turime skelbti pasauliui apie okupanto daromą skriaudą Lietuvai. Mes tu-rime dirbti. Jis savo gražų žodį baigė teigdamas, kad "šiandien mū-sų tauta yra mūsų darbų liudytoja, o rytoj ji bus teisėja". Daug plovom prelegentui. Ir verta buvo jam dėkoti už tokią puikią kalbą.

TURININGIAUSIAS ZODIS

Kaip ir derėjo, svariausią žodį tarė mūsų profesorius Dr. An-tanas Sužiedėlis, uždaramajam posėdy liepos 2 d. Beje, prelegentą puikiai su klausytojais supažindino V. Kleiza. Tokio supažindini-mo, gaila, pasigedome kituose posėdžiuose.

Sužiedėlis savo paskaitoje prilygino vaiko nusistebėjimą, kad ir už Lietuvos sienų jam pasitraukus iš krašto žolė buvo tokia pa-

ti, ir dangus labai panašus. Ką jis norėjo tuo pasakyti — tai toliau savo paskaitoje jis išsamiai išdėstė, — kad žmogus dažnai ryšį turi nutraukti su gyvenamuoju kraštu. Taip nutiko ir su lietuvišiais pabė-gėliais. Tačiau išeivis, nutraukęs ryšį su kraštu fiziniai, toliau ieško to ryšio palaikymo su to krašto žmonėmis. Išvadoje — mus visus riša, visus vienon vieton kviečia ilgesys ir noras palaikyti ryšį su savo krašto žmonėmis. Tai yra labai svarbu. Tokio noro išdava ir buvo dabartinis Kongresas.

Vis dėl to, kad mes nutolome nuo savo žemės, suartėjome kaip žmonės, teigė prelegentas. To pasekoje keičiasi idėjų suvoki-mas, keičiasi taip pat ir vertybių gradacija.

Savo darbe, savo kovoje dėl krašto laisvės mes turime išlikti lietuviais, nes "būti lietuviu reiškia būti laisvės ir taikos reiškėju". Tokiu būtu, anot prelegento, yra "teigimas, kad Dievas nėra mi-ręs."

Prelegentas baigė paskaitą teigimu, kad "Lietuva gali atgauti nepriklausomybę kai komunizmas grius. Tai nėra vizija, bet didelė galimybė."

SIMPOZIUMAI

Buvo daug simpoziumų. Visuose dalyvauti arba visus stebėti buvo neįmanoma. Daugelyje simpoziumų buvo diskutuojami spe-cifiniai klausimai. Sakykime, gausus buvo simpoziumas apie sportą. Čia dalyvavo ketvertas simpoziumo narių ir šimtinė klausytojų.

Buvo ir bendresnių simpoziumų. Vienas geriausiai nusiseku-sių buvo "Tautinė ištikimybė svetur". Nuostabu, kaip gerai šiam simpoziumui visi jo dalyviai buvo pasiruošę. Salė netalpino klau-sytojų. Jie visi žavėjosi Stepanu (Australija), Grigaliūnu (N. Zelan-dija), Steponaityte (Brazilija), Dyrikiu (Kolumbija), Lazdiniu (JAV). Jų dėstymas, išvados gražiai suformuluotos, puikiai išdėstytos. Anot Dyriki, "juo senesnė kalba, tuo didesnis paslaptingumas joje glū-di". Gal būtų todėl ir jis gimęs svetur, taip gražiai ir taisyklingai kalba lietuviškai.

Šio simpoziumo nuostabiausias ir gražiausias žiedas buvo Bra-zilijoje gimusi Rymantė Steponaitytė. Jos minties gilumas ("Bra-zilija man yra pusbroliis, o Lietuva — brolis" — teigė ji), jos pui-

kus kalbėjimas, tarimas, kirčiavimas visiems paliko nepaprastą įs-pūdį. Na, jai ir plovome. Net delnai skaudėjo. O buvo verta dėl to jai ploti. Mes galime tikrai didžiulius Brazilija ir Steponaitytės tē-vais, užauginusiiais tokią lietuvių.

PRANEŠIMAI

Be simpoziumų buvo pranešimai apie įvairių kraštų jaunimo veiklą. Šie pranešimai buvo daromi ankštų antrosios Kongreso die-nos rytą. Susirinkime pasigedome kaikiurių kraštų atstovų. Verta pagirti, kad čia drausmingiausiai pasirodė Australijos delegacija, visa dalyvavusi pristatyme. Australijos atstovų pranešimas (Ieva Didžytė) buvo vienas geriausių. Puikus buvo Belgijos atstovės Oli-šauskaitės pranešimas.

Jaudinantys žodžiai Brazilijos atstovo. Pasirodo, kad Brazili-joj netrūksta jaunimo. "Mums reikia vadų. Mes laukiame pagalbos iš kongreso", — kalbėjo jis.

Kongrese taip pat išklaustas pranešimas apie studijines an-ketas, kurias yra paruošę Dr. T. Remeikis, Dr. V. Černius ir G. Gedvila. Deja, dėl laiko stokos apie paskutinįjį kongreso metu pravestą anketą dar negalima buvo gauti visų duomenų ir todėl ne-galima buvo pasidaryti svarbesnių išvadų.

DABAR LAUKSIME

Kongrese buvo sudaryta rezoliucijų ir nutarimų komisija iš vi-sų kraštų atstovų. Buvo padaryta keletas svarbių nutarimų (steigti pasaulio lietuvių studentų atstovybę, praveisti reguliariai jaunimo vasaros stovyklas, šaukti kongresus). Dabar lauksime, kad tie nuta-rimai virstų realybe. Mes labai dažnai prižiedžiame rezoliucijų ir nutarimų. Deja, jų vykdyme nesame labai rangūs. Tikėkime, kad buvusi Kongreso vadovybė jausis, kad jos darbas tol nėra baigsis, kol nebus įvykdyti nutarimai.

Nuaidėjo galingai sugiedoti Lietuvos Himno žodžiai Kongre-są uždaram. Išskirstė atstovai. Tačiau išeivijos Lietuva nemirs. Nemirs, nes ji tebegyvena vienu troškimu — sekančią Pasaulio Lie-tuvių Jaunimo Kongresą sušaukti laisvajame Vilniuje!

Mes su "Daina"

("DAINOS" CHORO SUKARTIS IR KONCERTAS)

Liepos 16 d. Bankstowno Liet. Namuose gausiai auditorijai Syd. Liet. "Dainos" choras davė gana turiningą koncertą, kuriuo tikrai malonu buvo pasigėrėti. Programoje girdėjome ne tik mišrų chorą, bet ir atskirus vyrų ir moterų choras, kurie tikrai pasirodė labai gerai. Šalia jau girdėtu keletą kartų dainų šiame koncerte malonu buvo išgirsti visai naujų dainų, kurios buvo klausytojams maloni staigmena ir deramai sudainuotos. Nors iš klausytojų pusės gausių katučių ir nestigo, bet esant apribotam laikui ir gana nemažai koncerto programai kartojimų nebuvo.

Po koncerto chorui tebesant scenoje buvo atlikta ir oficialioji jubiliejinio minėjimo programa. Ji, tiesa, ilgai neužtruko, bet pravesta gana gražiai ir kondensuotai. (Pravedė choro administr. A. Kramilius).

Kaip jau buvo anksčiau minėta, šia proga Sydnejaus "Dainos" choras paminėjo savo gyvavimo nuo krikšto dešimtmečio sukaktį.

Pats krikštas, reikia pripažinti, nebuvo įvykdytas tuo pat chorui susitvėrus, bet nuo jo pirmųjų žingsnių praėjo net keleri metai. Per tą laiką choras praktiškai išgyveno tik organizavimosi stadiją: keitėsi steigėjai ir globėjai, keitėsi dirigentai, keitėsi ir patys choristai. Nežiūrint to pats choras kaip labiausiai reikalingas mūsų gyvenime vienas tiek privačių iniciatorių, tiek ir visos Sydnejaus lietuvių visuomenės palaikomas ir kurtomas, pagaliau įgijo savo bruožus ir net leidosi krikštijamas, kaip individas.

Vėliau, jo vadovybę perėmus į kietas ir ištvermingas dirigento p. K. Kavaliausko rankas, choras ne tik įsitvirtino, bet net pasidarė toji ašis, apie kurią sukasi visas Sydnejaus lietuvių visuomeninis ir kultūrinis gyvenimas. Ir šitoks įtemptas darbas ir veikimas truko ištisą dešimtį metų.

Per tą laiką "Dainos" choras buvo kaip diržas nuolatiniame lietuvių tarnyboje: joks minėjimas, parengimas neįvyko be choro da-

lyvavimo, beveik kas sekmadienį bažnyčioje jis formaliai duoda tikintiesiems po aukšto lygio religinį koncertą. Tai jau labai daug, nors šalia visuomeninių pareigų pats "Dainos" choras parodė ir savos iniciatyvos: rengė savo metinius koncertus, dalyvavo ir labai sėkmingai Australijos lietuvių Dainų šventėse. Turėjo visą eilę išvykų nuo Canberros iki Brisbanės imtinai, davė kelis religinius koncertus bažnyčiose australams, buvo girdimas per radiją ir televiziją. Pakartotinai primintina, kad tik "Dainos" choro ir jo dirigento p. K. Kavaliausko iniciatyva, prieš 5-rius metus pradėtos organizuoti N.S.W. valstijoje veikiančių lietuvių chorų Dainų šventės susilaukė didelio pritarimo ir kasmet pravedamos labai sėkmingai. Ir šiais metais toliau N.S.W. šeštoji Dainų šventė įvyks Canberroje lapkričio 19 d.

Atsimerant, kad bendrai lietuvių choras visai kolonijai yra neabejotinai visos veiklos širdis ir dekoracija, tad nenuostabu, kad šios sukakties proga "Dainos" choras susilaukė ir visos eilės nuoširdžių ir turiningų sveikinimų. Kaip minėta, po koncerto savo sveikinimus pareiškė ALB Krašto Val-

dyba per jos vicepir. p. V. Skrienską. Po jo kalbėjo neįvardintas choro globėjas Sydney liet. kapelionas kun. P. Butkus, net išteikdamas dirigentui dovanėlę, toliau sekė kun. S. Gaidelio, S.J., New castle kapeliono sveikinimas ir linkėjimai, Newcastle apyl. pirkos ir tos vietovės choro dirigento p. St. Zuko kalba ir dovanos "Dainos" dirigentui, Bankstown apyl. p. k. žodis, buv. jo dirigento A. Plūko sveikinimas. Sukakties proga sveikino raštu Camberros choras "Aušra" ir jo dirigentas p. P. Darius, Adelaidės choras "Lithuania" ir dirigentas p. V. Šimkus. Oficialios dalies pabaigai pasisakė ir pats "Dainos" dirigentas p. Kavaliauskas dėkodamas visiems ir drauge primindamas kad choras galės gyvuoti ir laikytis. Jeigu jis turės visuomenės paramą ir užnugarį. Toliau sekė vaišės ir bendras balius. Choro vadovybės pastangomis buvo suruoštas choro rėmėjų ir bendradarbių stalas, prie kurio buvo pakviesta eilė chorui nusipelnusių ir talkininkavusių asmenų, jų tarpe p.p. B. Kiveris, pianinu akomponavęs choro koncertuose, svečias nebuvo p. P. Rūtenis, ir kt.

Kalbant apie šio parengimo dalyvius, reikia pripažinti, kad tarp skaitlingos auditorijos labai skausiai matėsi jaunimo. Mūsų dėmesys jaunimui neabejotinai yra pirmas, po koncerto savo sveikinimus pareiškė ALB Krašto Val-

PADĖKA

Giliai sujudintas visų mano draugų, giminių ir pažįstamų, nuoširdžiai dėkoju visiems, pareiškusiems man ir mano šeimai užuojautas, gautas iš visos Australijos, Amerikos ir Kanados mirus mano mylimai žmonai

KOTRYNAI NARBUTIENEI.

Taipgi dėkoju: Dr. Svirklui ir ponai, kurie nuolat teikė velionei medicininę pagalbą;

Kun. P. Butkui ir Kun. P. Martuzui už aprūpinimą šv. Sakramentais, už šv. Mišių atlikimą ir palydėjimą velionės į amžinybę; P. P. Miniotui, Statkui, Kramiliui už tartus atsisveikinimo žodžius prie velionės kapo;

Ponui A. Laukaitiui ir p. J. Zinkui už velionės aprašymą spaudoje.

Nepaprastai dėkingas esu visoms a.a. Kotrynos draugėms ir giminėms, kurios budėjo jai sergant kartais net ištisas 24 valandas iki jos mirties.

Nuliūdęs Vyras, sūnūs ir giminės

Australijos Ambasadoje

Liepos 8 d. popiečio metu jau pailsėjus po demonstracijos New Yorke ir paruošus dokumentus su peticijos parašais. Įrištai į knygą, grupė Australijos lietuvių jaunimo atstovų vadovaujami R. Cibos užsukom į Australijos ambas-

adą. Pasikėlę į trisdešimt antrą aukštą pristatėm šios tarnautojams ir R. Cibas, pareiškė, kad esam lietuviai iš Australijos norim pasimatyti su ambasadorium. Jo tuo metu nebuvo. Buvo pasiūlyta, ar neužtektų jo padėję. Mums sutikus tuoj pristatė jauną vyrą Geoffrey Benson. Susipažinusi susėdome prieš kambarį patogiose kėdėse. Vias atstovybės įstaiga atrodė nedidelė, tad gal mūsų priėmėjas, kuris paaiškėjo esąs trečiasis atstovo sekretorius, gal net neturėjo savo atski-ro kabineto.

Paaiškinusi mūsų atsilankymo priežastį ir pasipasakojusi apie Pasaulio Liet. Jaunimo Kongresą R. Cibas įteikė peticijos knygą prašydamas kad ji būtų įteikta Jungt. Tautų gen. sekretoriui U. Thant. Mr. Benson žadėjo perduoti mūsų prašymą pačiam ambasadoriui ir priminė, kad peticijos įteikimas UNO gen. sekretoriui turėtų būti su Australijos užsieny reikalų ministerijos leidimu. Tada paaiškinom, kad UNO gen. sekretorius U. Thant negalėjo peticijos priimti asmeniškai iš Jaunimo delegacijos, bet sutiko, kad ji būtų pristatyta paštu. Tada buvo svarstyta ir nutarta kad kiekvieno krašto delegacija peticiją įteiktų asmeniškai savo krašto atstovams prie UNO, kurie savo keliu ją įteiktų UNO gen. sekretoriui arba 24-rių Komisijai, tyrinėjančiai kolonizacijos klausimus.

Mr. Benson tada siūlė užteiti dar kartą pirmadienį (liepos 11 d.) ir bandyti pasimatyti su pačiu Australijos atstovu Mr. Shaw. Mr. Benson esąs iš N.S.W. ir neseniai pradėjęs atstovybę tarnauti. Jam žinomi ir net kai kurie pažįstami N.S.W. parlamentarai, pasirašę peticiją.

Atsisveikinant PLJK K-to pirm. A. Zaparackas dar padarė nuotraukų su pačiu Benson, R. Cibu, A. Šimkum ir K. Zdanavičium.

Teko girdėti ir apie kitų grupių priėmimus pas savo krašto atstovus. Vienintėlis N. Zelandijos atstovas Vytas Grigaliūnas, gero-kai iš anksto pranešęs, buvo savo atstovybėje priimtas pirmųjų abiejų sekretorių. Jie tačiau peticijos su 14.000 parašų neprimė ir priminė, kad iš 24-rių Komisijos navedų ko galima tikėtis ir kad Lietuvis klausimas turėtų būti keliamas UNO League of Rights skyriu.

K.Zdanavičius.

Mr. Benson tada siūlė užteiti dar kartą pirmadienį (liepos 11 d.) ir bandyti pasimatyti su pačiu Australijos atstovu Mr. Shaw.

Mr. Benson esąs iš N.S.W. ir neseniai pradėjęs atstovybę tarnauti. Jam žinomi ir net kai kurie pažįstami N.S.W. parlamentarai, pasirašę peticiją.

Atsisveikinant PLJK K-to pirm. A. Zaparackas dar padarė nuotraukų su pačiu Benson, R. Cibu, A. Šimkum ir K. Zdanavičium.

Teko girdėti ir apie kitų grupių priėmimus pas savo krašto atstovus. Vienintėlis N. Zelandijos atstovas Vytas Grigaliūnas, gero-kai iš anksto pranešęs, buvo savo atstovybėje priimtas pirmųjų abiejų sekretorių. Jie tačiau peticijos su 14.000 parašų neprimė ir priminė, kad iš 24-rių Komisijos navedų ko galima tikėtis ir kad Lietuvis klausimas turėtų būti keliamas UNO League of Rights skyriu.

K.Zdanavičius.

vienai nakčiai asmeniui 14 dolerių.

Tamsiu koridoriumi ir dar tamsniais laiptukais mus penkis nu-lydi mūsų kambarin. Gauname miegamąjį ir virtuvėlę. O kas mums, kad yra tik dvi lovos, kad iš krano bėga rūdys — ne vanduo, kad ant visko guli storos dulkių sluoksnis ir kad nėra nei rankluosčių, nei vandens stiklo. Bent stogas virš galvos ir raktas duryse.

Praėjo pirmoji mūsų naktis New Yorke. Kitas dvi naktis teko praleisti kaip ponams lietuvių globoje.

P.S. Baisiai daug tų visų įspū-džių New Yorke — demonstraci-jos, Jungtinės Tautos, kelionė lai-vu aplink Mahattan salą, muziejai, meno galerijos, bažnyčios, pobū-viai, žmonės, oras, mūsų pačių pasveikindamas. Plastikinės gėlės vazanuose bekvapės, o senas persiš-kas kilimas ir sienų tapetai atsi-duoda senatve ir dulkėmis. Kaina

I.D.

O Ramunėle...

(Atkelta iš psl. 3)

stovyklos vainikas. Galėčiau pa-lyginimui tik sugretinti: jei sto-vykla buvo kietas darbas, tai Kon-gresas — manifestacija ir šven-tė, darbo užbaigos iškilmė.

— Ir kokį įspūdį Tau paliko Dai-nų šventė?

— Neišsakomą. Tos masės žmo-nių, masės dainininkų, tikrai ame-rikoniškai. Tai sakydama neper-dedu, nes Amerikoje viskas yra didelis: didelis kraštas, dideli na-mai, dideli miestai, dideli ir paren-gimai.

— Na, o kas ypatingai patraukė dėmesį Amerikoje?

— Netikėtai, jei nesakysiu, kad pastatai ar miestai — jų visur yra tik kitokio masto. Ameriko-jė labiausiai žavėjomės gamtos žalum, ypatingai mes, australie-čiai. Gal dėl to, kad Australijo-jė to neturime, o kiti iš mūsų arba primiršę, arba net ir visai nematė, kad gali būti tokia ža-lia gamta. Visiems net įstrigo, kad tik australiečiai tuo žalum gar-siai stebėjosi. Ir patys žmonės nepaprastai draugiški ir nuoširdūs. Įsivaizduokite, kad ne mes turė-jome dėkoti mus prigludusiems šeiminiškams, bet jie dėkojo, kad buvome jų svečiai!

— O ką kalba amerikiečiai apie mus Australijoje?

— Amerikiečiai, ypač lietuviai Australijos nepažįsta. Kiti net stebėjosi, kad mes ir angliškai mo-kam! Tačiau apie Australijos lie-tuvius daug kas gerai informuo-tas. Ypač daug kam žinoma "Mū-sų Pastogė" kuri laikoma labai rimtu laikraščiu. Net gi pats šo-liūnas jaunimo tarpe neretai pasi-didžiudavo turįs "Mūsų Pastogę-ję" savo skyrelį. Labai dažnai iš Mūsų Pastogės imasi žinių ir net ištisus straipsnius persispau-sdina Amerikos lietuvių laikraščiai ypač Dirva. Žodžių, turime ir mes kuo prieš kitus pasirodyti. Nes-kaitant spaudos Australijos lie-tuvius Amerikoje labai išpopuliari-no pats p. Bačiūnas.

— Tiesa, kaip besilaiko p. Ba-čiūnas? Ar nepalūžo po Kongre-so našta?

— Atlaikė! Įsivaizduokite, jis beveik kasdien lankėsi Dainavos stovykloje. Labai jaudinanti sce-na buvo, kada jis vedė jaunimo Kongreso atstovus paroduodamas atidarant Dainų šventę. Iš tos dau-giatūkstantinės minios žiūrovų daug kas apsišvėrė. Manau, kad jaudinosi ir pats p. Bačiūnas, ei-damas eisenos priekyje su jauni-mo kongreso karalaitė p. Galinyte iš Bostono.

— Girdėjau, kad Jaunimo Kon-greso Komitetui trūko pinigų, tei-sybė?

— Tiesa, pinigų tai trūko. Vi-siems užsimojimams pagal visus pramatymus numatytos sumos nebuvo surinkta, ir atrodo, Aus-tralijos delegacija bandys savo-mis priemonėmis kaip išmankyda-mi pasiekti Los Angeles. Jauni-mo Kongreso banketo metu pats p. Bačiūnas ėjo su kepure rink-

damas aukas. Sako, surinko apie 1000 dolerių, bet tikrai nežinau, kiek.

Pasikalbėjimą baigiau užsitik-rindamas, kad Ramunė galės dar daugiau papasakoti, kai šiek tiek įspūdziai atvėrs ir susigulės. Ra-munės garbei pastebėtina, kad visą savo kelionę ne tik surašė į spe-cialiai vestą dienoraštį, bet vedė pilnus užrašus girdėtų paskaitų, diskusijų. Ji kaip toji darbšti bite-lė viską kruopščiai registravo, kad neužmirštų ir ateity pasinau-dotų.

V. K-lis

MILŽINO GYSLOMIS

Ieva Didžytė

Liepos 11 d.

Prie Atlanto okeano gyvena bai-sus milžinas: jo kaulai iš cemento, akmenis ir stiklo, jo gyslomis teka milijonai žmonių ir automobilių. Tai New York! Apie jo dydį ne-kalbėsiu, nes kiekvienas apie tai yra girdėjęs, bet ne kiekvienas yra girdėjęs, kas mums nutiko pradėjus tekėti jo gyslomis.

Vos įvažiavus į miestą buvome pagauti judėjimo srovės ir sustoti būtų buvę savizudybė. Šalia kelio vien tik rodyklės ir iškabos, per-milijonai žmonių ir automobilių. spėjanties nesustoti, neišsukti iš kelio. Jeigu abejojai kur pasukti prieš kryžkelės ar kelio išsišakoji-mo, ir patenki ne į norimą šaką, esi praužęs, nes nuvažiuos visai į skirtingą miesto pusę ir nebesu-

Commonwealth of Australia

ALL MALE BRITISH
SUBJECTS—ordinarily
resident in Australia
whether natural born
or naturalised, Whose
TWENTIETH BIRTHDAY
FALLS IN THE PERIOD

1ST JULY 1966 TO 31ST DECEMBER 1966 INCLUSIVE

MUST REGISTER

BETWEEN 25th JULY 1966 and 8th AUGUST 1966

HOW TO REGISTER:

Registration Forms are obtainable from Post Offices and District Employment Offices of the Department of Labour and National Service. Detailed instructions are given in these Forms.

WHEN TO REGISTER:

Completed Registration Forms must be forwarded to the Registrar for National Service by 8th August 1966 even though the person required to register may not actually turn 20 until after that date. A person who is absent from Australia during the period within which he is required to register must register within 14 days after his return.

EXEMPTIONS:

The ONLY persons exempt from liability to register are certain diplomatic personnel, aboriginal natives of Australia and full-time serving members of the Permanent Naval, Military or Air Forces.

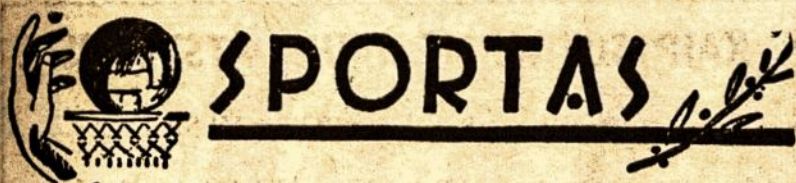
VOLUNTARY REGISTRATION:

Volunteers, as under, must complete a Registration Form and send it to the Registrar.

● Males turning 20 in the second half of 1966 who are not British subjects and wish to volunteer for national service.

● Males (including those not British subjects) who are 18 years and 9 months and under 20 and wish to volunteer for national service ahead of the normal call-up.

FAILURE TO REGISTER by 8th August 1966 by a person required to register will render him liable to a penalty of up to \$100 and to be called up for service regardless of the result of the ballot which will be held to select persons for call-up.

Redaguoja: Antanas Laukaitis
38 Cheltenham Rd., Croydon, N.S.W. Tel.: UJ 4898

VARPO KLUBE

VARPAS — CARLTON
63—37

Varpiečiai gražiai sukovoję nunkiai laimėjo ir šiose pirmenybėse užėmė antrą vietą lentelėje. Taškus pelnė: A. Ališauskas 19, V. Mačiulaitis 18, V. Soha 10, V. Brazdžionis 8, S. Ziedas ir R. Firinauskas po 4.

VARPAS — DEMONS
71—62

Tai vienas iš gražiausių laimėjimų žiemos sezono. Rungtynės prasidėjo didele sparta ir pradžioje prlešas vedė keletu taškų. Mūšiams apsilus rezultatas greit išlygintas. Abiem pusėm darant gražius ir tikslus metimus laimėtojas nebuvo aiškus ligi paskutinių minučių bet mūsų vyrų ištvermė atnešė puikų laimėjimą. Taškus pelnė: A. Ališauskas 21, A. Skimbirius 19, V. Soha 12, A. Milvydas 11 ir S. Ziedas 8.

VARPAS — RENO
33 — 39

Po gražių laimėjimų mūšiskiai suklupo prieš silpną priešininką. Ką bandė daryti treneris ar paskirti žaidėjai, viskas nevyko. Taškus pelnė: A. Ališauskas 8, S. Ziedas ir V. Soha po 6, A. Milvydas 5, V. Brazdžionis 4, A. Skimbirius 4 ir E. Firinauskas po 2.

VARPAS — HENDERSONS
46—30

Šios rungtynės lengvai laimėtos prieš silpnokus priešininkus. Taškai: V. Brazdžionis 14, S. Ziedas 12, V. Soha 8, R. Firinauskas 6, E. Firinauskas 4 ir J. Varkulevičius 2.

VYR. MERGAITĖS
VARPAS — DEBS
31—20

Mūšiskės laimėjo pelnytai žaidamos be pakaitų prieš atkakliai kovojančias priešininkes. Taškus pelnė: D. Statkutė 13, R. Milvydaitė 9, A. Šilvaitė 7 ir R. Žiogaitė 2.

JAUN. MERGAITĖS
VARPAS — MONASH UNI
23—18

Mūsų jauniausios, paskutiniu metu, įgavo blogą protį — pradėjo mityti iš tolo. Tas ypač pasireiškė šiose rungtynėse, nes tikėtasi priešą lengvai įveikti. Tuo tarpu Monash išvystė gerą dengimą ir dėka aukštesnio ūgio varpites gerokai prispaudė ir rungtynės baigėsi lygiomis. Po pratęsimo mūsų susigriebė ir rezultatai pagerino 5 taškais. Taškus pelnė: N. Stanaitytė 15, G. Uscinaitė 4, N. Musčinskaitė ir I. Smilgevičiūtė po 2, L. Smilgevičiūtė ir L. Pikelytė 0.

VARPAS — VIKINGS
12—29

Teko nusileisti prieš stipresnes priešininkes. Taškai: N. Stanaitytė 10 ir N. Musčinskaitė 2.

Australijos Lietuvių Sporto Klubų Sąjungos Valdybai prašant Melb. Sp. Kl. Varpas sutiko suorganizuoti Australijos Lietuvių vyrų ir moterų krepšinio rinkinių rungtynes prieš stipresnes Melb. australų komandas. Rungtynės numatomos apie spalio vidurį. Iš Melb. Varpo už moterų rinktinę žais, D. Statkutė ir R. Milvydaitė, o vyrus V. Soha ir S. Urbonas.

(va)

p. O. ASEVIČIENĖ - ARIENĖ - naujoji Kovo lauko teniso sekcijos vadovė praneša, kad Sydnėjaus lietuviai pradėjo reguliariai kiekvieną sekmadienį žaisti lauko tenisą. Treniruotės vyksta 8 Lincoln St., Campsie, 2 val. p.p. Mūsų veteranė sportininkė (anksčiau ji puikiai žaidė krepšinį ir tinklinį) Onutė kviečia visus jaunus ir senus, vyrus ir moteris, įsijungti į aktyvų lauko teniso žaidimą. Tikrai, turint tokią puikią vadovę, net ir aš su šio skyriaus redaktorium, o taip pat ir kiti, bei mūsų "bosas" - visos Pastogės redaktorius turėtų pradėti savo kaulus laužyti teniso aikštėse. Jei ne dėl sporto, tai būtinai dėl pačios vadovės!

KITA MŪSŲ LIETUVIŲ VETERANĖ p. J. Jazbutienė, daugeliui mūsų pažįstama kaip buvusi visą laiką nepriklausomos Lietuvos moterų krepšinio rinktinės žaidėja ir jos kapitone, vėliau buvusi Kauno apygardos sporto direktorė, šiuo metu gyvena Miami ir yra gimnazijos sporto instruktorė ir taip pat turinti su vyru vasaravimo vilą, kurios vasarotojams ji duoda sportines, ypatingai plaukymo instrukcijas. Pereitais metais ji buvo nuvykusi į Vilnių pamatyti savo brolio žinomo stalo tenisininko V. Dzindziliausko. Būdamas Vilniuje ji norėjo užsukti ir į Kauno sporto halę ir įmesti nors vieną krepšį toje salėje, kur tiek daug pergalių Lietuvai ji buvo iškovojo, bet... rusai nedavė leidimo nuvykti į Kauną.

BANKSTOWNO VARDAS savaitės laikotaryp sportininkų lūpos virto tiesiog magišku. Dar vis sportininkai ir jaunimas nenori tikėti, kad greitai laiku iš paskirų kalbų straipsnių šiame skyriuje gali išdygti sporto salė Bankstowne. Tikrai bankstowniškiai verti pagarbos ir sportiško ačiū.

DAINAVOS NAMŲ narių susirinkimo metu pats našiausias ir

svariausias žodis buvo tartas p. J. Petniūno. Jis savo lėta bet išsamia kalba fantazijų pasaulin nuvarė visus kitus planus ir pasiūlė sporto salę, kas ir buvo vėliau priimta. Atrodo, kad atjaunėjusį širdimi p. Petniūną reiks pakviesti į veteranų krepšininų komandą.

SUSIRINKIMO METU išgirstos nuotrupėlės: "Laukaitis savo straipsniais sportiškai išplovė smegenis visiems bankstowniškams, kad jie net salę sutiko pastatyti. Ir vėl buvo išgirstas garsusis posakis "su pilkela per skylalą Lietuvos neišvaduosi", tačiau, atrodo, su pilkela per skylalą padidinsim Bankstowno namus.

"Kokiems galams jiems (sportininkams) reikia tos salės? Mano laikais tai su lazda akmenį pamušdavom ir būdavo geras sportas, o šiandien tai net salių reikia. Taip, taip, anais laikais akmenis mušdavom, arkliais važinėdavom ir lėktuvą pamatę bėgdavo slėptis nuo to "liucipieriaus" kai šiandien jau visai kita ir net salę ir dar sporto salę Bankstowne statysim!

SYDNEJAUS SACHMATININKAMS

Pranešame, kad šių metų lietuvių šachmatų turnyras bus prarastas lietuvių namuose, Lidcombe trečiadieniais 7 val. vakare. Pirmas ratas liepos 27 d. Turnyrą praves p. Grosas. Turnyre gali dalyvauti kiekvienas lietuvis šachmatininkas, išskyrus pirmos šachmatų komandos šachmatininkus, kuriems atskiras turnyras bus prarastas vėliau. Sporto klubas skiria pirmos, antros ir trečios vietos laimėtojams dovanas.

Kviečiame visus lietuvius šachmatininkus dalyvauti šiame turnyre.

Informacijų reikalu galima skambinti turnyro vadovui bet kuriuo metu p. Grosas 791415.

S.L. Sporto klubas Kovas

rius iki 75 metų amžiaus.

Per vienas pasaulio pirmenybes Pele su kamuoliu prasivedė per visą aikštę apeidamas 10 žaidėjų ir atsideręs prieš vartininką atbulas "žirklemis" įmušė įvartį. Jisai gali perbėgti per aikštę nenuleisdamas kamuolio nuo galvos.

Didžiausias Pelės konkurentas būtų Italijos Torino dešinysis kraštas Luigi Meroni, 22 m. amžiaus. Jisai yra žaidęs 352 tarptautinius susitikimus. Neapolio klubas už jį siūlė \$624. 445 Torinui, bet ir už šią milžinišką kainą negalėjo Luigi nupirkti. Šis žaidėjas kartais pasirodė kaip eskentrikas. Jisai rengiasi kaip Al Capone. plaukus nešioja kaip "Beates". Kartą jisai buvo areštuotas už vedžiojimąsi ant diržiuko pasirišus viščiuką pagrindine Romos gatve. Kiek laiko jisai miego davė karste.

Be šių žvaigždžių yra dar didžiausia eilė puikių žaidėjų beveik visų kraštų rinktinėse. Garsus yra Anglijos Jimmy Greaves (Totenham Hotspurs). Bobby Charlton (Manchester United), Roger Hunt (Liverpool) U.S.S.R. garsusis vartininkas Jasinas, Vokietijos milžinas kairysis kraštas Lothar Emmerich ir daug daug kitų.

Australija savo zonoje susitiko su S. Korėja dėl teisės dalyvauti šiose pirmenybėse. Du kartus iš eilės gavusi pylos iš tolimesnių varžybų išskrito.

Tris savaites Anglijoje ir Europoje mėgėjai praleis jeigu ne aikštėse tai nors prie televizijos arba radijo.

B.N.

jos fechtuotojus Nedą ir Aldą Nadzius. Ypač šiuo atžvilgiu pasižymėjo per 1912 metų žaidynes šauliai. Čia buvo norvegai Olafas ir Adolfas Seterai, vokiečiai Horstas ir Alfredas Hideliai, danai Nilasas ir Larsas Larsenai. Tačiau didžiausią laimėjimą tuomet pasiekė broliai dvylnukai Erikas ir Vilhelmas Karlbergai iš Švedijos. Jie iškovojo 5 aukso ir 4 sidabro medalius, šaudydami šautuvu bei pistoletu.

DVYNUKŲ IŠDAIGOS

Brolių arba seserų pasirodymas olimpinėje arenoje — ne retenybė. Pakanka prisiminti prancūzes Marielę ir Kristiną Goicel, iškovojuusias per olimpinės žiemos žaidynes Innsbruke du aukso ir du sidabro medalius, arba išgarsėjusius Itali-

Sporto nuotrupos

PASKUTINIO KOVO PASILINKSMINIMO metu galėjome visi gėrėtis puikiais šiltais ir šaltais užkandžiais, kuriuos su kitų tėvų komiteto pagalba pagaminome ir vaishino šio naujai įsikūrusio vieneto pirmininkė p. Zigaitienė. Tikrai reikia tik pasveikinti jaunųjų sportininkų tėvus, kad jie taip aktyviai įsijungė į sportinį Sydnėjaus gyvenimą.

TAIP ŽMOGUS SAU GALVOJI; choro baliaus metu bufete labai greit pritrūko "Jono Vaikščiojo (Johny Walkers whisky), kai sportininkų vakaro metu Jonaus Vaikščiojas ramiai sau ilsejos bufete, o tik visas turėtas lemondas labai greitai išsivaikščiojo. Mat, viename baliuje balia vojo vyresnieji, o kitame liksminosi jaunieji.

DABARTINIS ADELAIDES KLUBO sekretorius Edas tai tiesiog iš kailio neriasi norėdamas kaip nors kovėčiams atkeršyti už Atkinson'o "pasigrobimą". Tačiau ir sydneyiškiai ne iš piršto laužti, ypatingai jų sekretorius senas vilkas, Vincas, kuris, atrodo, šioj dvikovoje Edą paties ant menčių.

SYDNEJAUS SPORTO KLUBO KOVO valdybos ir sportininkų tėvų komitetas išleido loteriją, kurios pirmoji premija 100 dolerių. Bilietų kaina po 25 centus. Loterija žmonės labai domisi, ypatingai, kad pelnas skirtas sporto salės statybai. Daugelis žmonių, pirkdami bilietus iš karto pasisako, kad jei išloš, tai pusę, o p. Butkus iš Cabramattos net visą šimtą paskirs salės statybai.

KIEK GIRDISI, tai Melbourne sportininkai, atvykę per Kalėdas į Sydnėjų rengiasi N. Metų išvakarėse viešai deginti "Mūsų Pastogės" redaktorių, kam jis per apsirikimą nepaskelbė jų baliaus skelbimo. Atrodo, ar neteks redaktoriui per visus "lietuviškus atlaides" kur nors krūmuose lindėti.

KOSTAS KRAPAUSKAS, žinomas Sydnėjaus lietuvių sportininkas ir Kovo Valdybos narys tapo išrinktas N.S.W. Tinklinio Sąjungos pirmininku — prezidentu. Iš esamų N.S.W. trylikos tinklinio klubų dabartinis pirmininkas gavo 12 balsų, t.y. visi klubai vienbalsiai išrinko K. Krapauską pirmininku. Sveikinant K. Krapauską priešingų idėjų asmenis. Štai aną dieną naujasis Dainavos pirmininkas p. J. Ramanauskas kartu su kitų klubų tarpe, kad būdamas sporto salės nepavargstančiu varikliu p. Geniu tarėsi, kaip galima greičiausiai būtų išgauti visus reikalingus statybai leidimus, po kurių darbas jau eis kaip pateptas.

Rimas Gailius

TIK PER 10 DIENU

Trumpam vasaros sezonui ir už labai papigintą kainą siūlome ypatingai gerus ir praktiškus siuntinius, kurie pristatomi į Lietuvą oro paštu per 10 dienų.

Šie tokie praktiški ir reikalingi siuntiniai suteiks jūsų artimiesiems malonią staigmeną ir netikėtą paramą, tad nepraleiskite šios retai pasitaikančios progos ir pasinaudokite šiuo mūsų specialiu pasiūlymu.

MERGUŽELĖ (01)

Itališkas labai populiarus lietpaltis, vilnonė kostiumai arba vasariniam paltui medžiaga, 4 jarda gelėtos šilkinės suknėlės medžiagos, 1 nailono skarelė, 1 šilkinė labai graži gelėta skarelė, 2 poros geriausių nailono kojinių, 1 nepermatomo nailono bliuskutė.

KAINA £22.00

BERNUŽELIS (02)

Nailoniniai spalvoti arba balti viršutiniai marškiniai, 1 terilino kaklaraistis, vilnonė vasariniam kostiumui medžiaga, arba juoda kostiumui medžiaga, 1 specialus labai stiprus itališkas lietpaltis, viena pora nailono kojinių su 6 mėnesių garantija, 1 be rankovių su kostiumu dėvimas megztukas.

KAINA £22.00

Jungtinis Mergužėlės ir Bernužėlio siuntinys kainuoja TIK £41.00.

Tebesiuočiami mūsų anksčiau skelbtieji, didelio pasisekimo turėjusieji siuntiniai: V-3 — 10½ jardo angl. viln. medz. trims kostiumams už £16.15.0; P-3 — 9 j. trims paltams viln. angl. medžiagos už £20.0.0; N-4 — 16 jardu nepermatomo nailono graiausių raštų 4 suknėlės už £15.0.0; ir M-13 vertingas aukšto kaloriteto maisto siuntinys 22 lbs už £10.0.0 (anglų valiuta).

Prie visų išvardintų siuntinių galima pridėti pageidaujamų dovanų iš mūsų katalogų arba Jūsų pačių supirktų prekių. Jūsų pačių siuntinius išspeakidijuojame iš Londono tik už £4.0.0, plius faktinės sovietinio muto išlaidos. Tokius siuntinius galite mums siųsti žemau nurodytu adresu pažymėdami mūsų tranzitinio sandėlio ženklą prie adreso: B.O. 11690/64.

BALTIC STORES LTD.

421 HACKNEY RD., LONDON, E. 2.
GREAT BRITAIN.

Seniausia šioje srityje lietuviška firma. Garantuotas ir gavėjo parašu patvirtintas pristatymas per 3-4 savaites. Visos siuntos registruotos ir apdraustos.

Atstovai: K. Stankūnas, 5 Markwell St., Bowen Hills, Brisbane, Qnsld.; ir St. Rectiga, 58 Wehl Str., Nth., Mount Gambier, S.A.

Mūsų siuntinius galima užsakyti per: COSMOS Trading Co., 2 Schofield Str., Vic. Tel. 397-2325 ir per visus skyrus visose valstijose.

H. Petrauskas, 25 Prior Rd., Noble Park, Melbourne.

Pasaulio futbolo pirmenybės

1966 m. pasaulio futbolo pirmenybės vyksta šio sporto tėvynėje, Anglijoje. Dėl teisės kovoti už garšiąją Jules Rimet — pasaulio taurę — sparnuotą pergalės statulėlę, dar vadinama Aukšine Dievaite, mėgino 60 tautinių rinkinių. Per paskutinius 20 mėnesių buvo sužaista 120 varžybų, kad atrinkus 16 — ka stipriausių komandų. Šios 16 komandų padalintos į keturias grupes. Grupės žaidžia tarp savęs ir vėliau grupių laimėtojai susitiks ketvirčių finaluose. Atspėti laimėtoją sunku, nors yra labai daug spėliojimų, ir teorijų. Didžiosios "bookmakerių" firmos maždaug taip sustatė favoritų eilę su kainomis:

Brazilija (6 prie 4), Anglija (4 prie 1), Argentina (9 prie 1), Italija (9 prie 1), U.S.S.R. (11 prie 1), Vakarų Vokietija (12 prie 1), Portugalija (22 prie 1), Ispanija (25 prie 1), Prancūzija (28 prie 1), Vengrija (28 prie 1), Urugvajus (40 prie 1), Bulgarija (66 prie 1), Čilė (66 prie 1), Šiaurinė Korėja (100 prie 1), Šveicarija (150 prie 1) ir Meksika (200 prie 1).

Prieš kiek laiko įvyko didelė sensacija, buvo pavogta garsioji taurė — Aukšinė Dievaite. Ši taurė verta apie \$7,500 bet apdrausta dešimteriopai didesnei sumai. Valstybės išleidžia milijonus, kad šią taurę laimėjus. Dažnai dėl šios taurės įsitempia valstybių santykiai. Dar įdomiau, kad šią taurę atrado paslėptą pakrūmėje, paprastas šuo. Pasaulio pirmenybės labai didelės įvykis, sutraukęs apie 160.000 užsieniečių žiūrovų į Angliją. Bilietai seniai išparduoti ir juodoje rinkoje dabar pardudami 20 sykių brangiau. Čia suvažiavo be žaidėjų, žurnalistai, filmuotojai, žiūrovai, įvairūs vertelgos, kišenavagiai ir kitoki svieto perėfūnai.

Žiūrovų akys nukreiptos į pasaulio garsenybes. Šių garsenybių šviesianais žvaigždė neginčiomai yra Brazilijos futbolo virtuožas, Pele. Jo tikras vardas yra Edson Arantes do Nascimento. Šis

25 metų žaidėjas kaip ir visi kiti futbolo žvaigždės vadinamas jam žiūrovų suteiktu vardu - Pele. Jo puikus kamuolio valdymas ir nuostabus žaidimas daug prisidėjo prie dviejų iš eilės Brazilijos pasaulio čempionų titulo laimėjimų. Tiek daug Pele yra pranašesnis už kiutis žaidėjus, kad Brazilijos universitetas nusprendė padaryti jam fizinius ir protinius bandymus. Po kalbėjimo Pele sutiko būti uždarytas specialiaje universiteto kambaryje kelioms savaitėms. Čia jam buvo pritvirtinti įvairūs elektroidai, laidai prie galvos ir muskulų.

Kada buvo baigti ilgi ir kruopštūs tyrimai, pasaulinio garso sporto - medicinos expertas Dr. Hilton Gosling paskelbė, nesvarbu, ką šis žmogus būtų pasirinkęs - fiziniame arba protiniame darbe lauke būtų buvęs genijus. Jisai uždirbo milžiniškas sumas pinigų žaisdamas futbolą. Jo klubas Santos moka jam \$650 savaitėi. Šalia įvairūs bonai savaitinį atlyginimą dažnai viršija. Milžiniškas sumas dar sudaro įvairios reklamos, jo investuoti pinigai kavos plantacijose ir kituose bizniuose. Sakoma, kad jisai galėtų gyventi dabar pasiliuosavęs kaip milijonierius.

OLIMPINIAI NUTIKIMAI

OLIMPIADŲ DIDVYRIAI

Olimpiadų istorijoje yra žinoma nemažai sportininkų, iškovojuusių po kelis aukso medalius. Gausiausią olimpiinių apdovanojimų kolekciją turi garsusis suomių bėgikas Pavo Nurmis. Jis yra gavęs 9 aukso ir 3 sidabro medalius. 8 aukso medaliai atiteko amerikiečių sportininkui Rejui Juri, kuris šokinėjo į aukštį, tolį ir trišuolį šio vietos. aukso, 3 sidabro ir 1 bronzos medalį per Helsinkio ir Melbourne žaidynes iškovojo įžymus Tarybų Sąjungos gimnazistas Viktoras Čukarinas. 7 aukso, 1 sidabro ir 2 bronzos medalius turi vengras fechtuotojas Aladaras Gerevičius. Šis sportininkas sėkmingai dalyvavo šešiose olimpiadose. Iš kiekvienų žaidynių, pradėtą 1932 ir baigiant 1960 metais, Gerevičius grįždavo su vienu aukso medaliu. Tik 1948 metais j išsišizadėjo šio malonaus įpročio ir gavo du aukso medalius.

Tarp moterų daugiausia pergalių pasiekė tarybinė gimnastė Larisa Latynina, iškovojuusi 6 aukso, 4 sidabro ir 2 bronzos medalius. Galima tikėtis, kad Meksikos žėses Latynina papildys savo kolekciją. Borisas Šachlinas nedaug atsilieka nuo Latyninos — jis turi

6 aukso, 2 sidabro ir 1 bronzos olimpinį trofėjų.

KAIP KUBERTENAS TAPO ČEMPIONU

Olimpiinių čempionų sąrašuose nėra šiuolaikinių olimpiinių žaidynių įkūrėjo Plero de Kuberteno pavardės. Ir vis dėlto jis taip pat turi garbingą prizą. 1912 metų olimpiadoje buvo surengtas meno kūrinių konkursas. Buvo suteikti čempionų vardai už geriausius kūrinius sporto temomis, architektūros, literatūros, muzikos, tapybos ir skulptūros srityse. Kubertenas dalyvavo šiose varžybose, sukuręs eilėraštį "Odė sportui". Nenorėdamas daryti bet kokį spaudimą žiūrini komisijos nariams, jis savo kūrinių pasirašė gana savotišku slapyvardžiu — G. Hochrodas ir M. Ešbachas (Vokietija). "Odė sportui" gavo pirmąją premiją.

DVYNUKŲ IŠDAIGOS

Brolių arba seserų pasirodymas olimpinėje arenoje — ne retenybė. Pakanka prisiminti prancūzes Marielę ir Kristiną Goicel, iškovojuusias per olimpinės žiemos žaidynes Innsbruke du aukso ir du sidabro medalius, arba išgarsėjusius Itali-

